



Evaluation of Morphological and Phytochemical Diversity of different Populations of *Phlomis olivieri* Benth. in Hamedan Province

M. Salehi^{1*}, R. Kalvandi²

Received: 28-12-2021

Revised: 08-01-2022

Accepted: 31-01-2022

Available Online: 25-11-2022

How to cite this article:

Salehi, M., & Kalvandi, R. (2022). Evaluation of Morphological and Phytochemical Diversity of Different Populations of *Phlomis olivieri* Benth. in Hamedan Province. *Journal of Horticultural Science* 36(3): 721-734. (In Persian with English abstract)

DOI: [10.22067/jhs.2022.74320.1117](https://doi.org/10.22067/jhs.2022.74320.1117)

Introduction

Medicinal plants have played an essential role in the development of human culture. Medicinal plants are resources of new drugs and many of the modern medicines are produced indirectly from plants. Although the production of secondary metabolites is controlled by genes, their production is considerably influenced by environmental conditions, so environmental factors cause changes in the growth of medicinal plants as well as the amount of active substances. Essential oil quantity and quality are affected by the different environmental conditions. Physiological, morphological and genetic variations were seen in populations of species that occurred in different habitats. These variations were created in response to contrasting environmental conditions. In many plant species, studies on the pattern of variation in populations have shown the localized populations are adapted to the particular environmental conditions of their habitat. The genus *Phlomis* L. (Lamiaceae) includes about 113 perennial herbs or shrubs distributed in Asia, Europe, and Africa. Some of the *Phlomis* species have been reported for their traditional uses as analgesic, diuretic, tonic, anti-diarrheic agents and to treat various conditions such as gastric ulcer, inflammation, diabetes, hemorrhoids and wounds. In Flora of Iran, this genus is represented by 20 species, including *Phlomis olivieri* Benth.

Materials and Methods

This study was conducted to evaluate the morphological and phytochemical diversity of eleven populations of *P. olivieri* Benth. from different districts of Hamedan province in 2021. Traits such as plant height, stem diameter, leaf length and width, fresh and dry weight of the flowering branch, inflorescence length, fresh and dry weight of the plant, number of inflorescence cycles, essential oil percentage were measured. In order to investigate the physical and chemical properties of soil, soil samples were collected from a depth of 30 cm. Then they were transferred to the soil laboratory. Plants samples were collected in the flowering stage and were dried at 25-30°C. They were stored in envelopes at 22±3°C away from the sun. For extracting the essential oil of the samples, 100 gr of the plant was milled and then distilled with water. Hydrodistillation lasted for 4 hours. The main components of essential oil were identified and determined by gas chromatography in the Institute of Medicinal Plants in Karaj. Gas chromatography was carried out on Agilent 6890 with capillary column 30m*0.25 mm, 0.25 µm film thickness. The grouping of populations based on morphological and phytochemical traits was done by cluster analysis in SPSS using the Ward method. Also, the traits correlation (quantitative) was done using the Pearson method.

Results and Discussion

According to the results, the highest fresh and dry weight of flowering branch (6.96 g and 3.48 g) and also

1- Assistant Professor of Horticultural Sciences and Engineering Department, Nahavand Higher Education Complex, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran

(*- Corresponding Author Email: mahtab.salehi@basu.ac.ir)

2- Assistant Professor, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Department of Natural Resources, Research and Education Center for Agricultural and Natural Resources, Hamedan, Iran

the highest fresh and dry weight of the plant (11.77 g and 5.86 g) belonged to the Koohani population. The tallest inflorescence (24.2 cm) belonged to the Jowzan population and the shortest inflorescence belonged to the Gammasiab population (8.9 cm). The highest stem diameter (4.45 mm) was observed in the Garin population. The maximum plant height (49.4 cm) was related to the Rahdarkhaneh population, which was not significantly different from the Garin population, and the minimum was related to the population of Garmak (31 cm), which was not significantly different from the population of Gammasiab (33.50 cm). Also, 31 compounds were identified in this plant essential oil that caryophyllene, germacrene D, and (E)- β -Farnesene had the highest percentage of essential oil constituents. In this study, the highest amount of essential oil (0.04%) was related to the Koohani population which had the lowest altitude among other populations. Therefore, it seems that environmental factors, as well as genetic factors, have been effective in creating diversity in morphological and phytochemical characteristics of this plant.

Conclusion

The results obtained from this study showed that *P. olivieri* Benth. populations gathered from different regions of Hamedan province, had a high diversity in terms of essential oil content. The results showed that in addition to genetic factors, environmental and climatic factors also affect phytochemical traits. In this study, the highest amount of essential oil was produced in the Koohani population (located in Nahavand city) with the lowest altitude among other populations. According to the research on the essential oil components of *P. olivieri* in different regions of Iran, the components of its essential oil and their percentages are completely different; so, some of the components that are seen in one region, are not observed in another region, and this issue emphasizes on the effect of climatic conditions. This difference is quite evident even in the studied populations in a province.

Keywords: Altitude, Essential oil, Flowering branch, Inflorescence



مقاله پژوهشی

جلد ۳۶، شماره ۳، پاییز ۱۴۰۱، ص. ۷۲۱-۷۳۴

بررسی تنوع مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی

جمعیت‌های مختلف گوش‌بره (*Phlomis olivieri* Benth.) در استان همدانمهتاب صالحی^{۱*} - رمضان کلوندی^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۰۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۱۱

چکیده

جنس *Phlomis* از تیره Lamiaceae حدود ۱۱۳ گونه را در جهان شامل می‌شود. براساس آخرین گزارش، جنس *Phlomis* دارای ۲۰ گونه و ۳ هیبرید در ایران است که ۹ گونه آن، انحصاری ایران هستند. گیاه *Phlomis olivieri* Benth. از گونه‌های بومی ایران است. گونه‌های مختلف *Phlomis* در طب سنتی، برای درمان برخی بیماری‌ها از جمله زخم معده، دیابت و التهاب مورد استفاده قرار گرفته است. این پژوهش، به منظور ارزیابی تنوع مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی ۱۱ جمعیت گیاه گوش‌بره، در سال ۱۴۰۰ در مناطق مختلف استان همدان به اجرا درآمد. براساس نتایج به دست آمده، بیشترین وزن تر و وزن خشک سرشاخه گل دار (۶/۹۶ گرم) و همچنین بیشترین وزن تر و وزن خشک گیاه (به ترتیب ۱۱/۷۷ و ۵/۸۶ گرم) به جمعیت کوهانی تعلق داشت. بلندترین طول گل آذین (۲۴/۲ سانتی متر) مربوط به جمعیت جوزان و کوتاه‌ترین طول گل آذین (۸/۹ سانتی متر) مربوط به جمعیت گاماسب بود. بیشترین قطر ساقه (۴/۴۵ میلی متر) در جمعیت گرین مشاهده شد. بیشترین ارتفاع گیاه (۴۹/۴ سانتی متر) مربوط به جمعیت راهدارخانه بود که با جمعیت گرین، تفاوت معنی‌داری نداشت ($p < 0.05$) و کمترین آن، مربوط به جمعیت گرمک (۳۱ سانتی متر) بود که با جمعیت گاماسب (۳۳/۵۰ سانتی متر) اختلاف معنی‌داری نداشت. همچنین، ۳۱ ترکیب در انسانس شناسایی شد که کاریوفیل، ژرماکرن دی، و ای - بتا - فارنسین، بیشترین درصد اجزای تشکیل دهنده انسانس را به خود اختصاص دادند. در این مطالعه، بیشترین انسانس (۰/۰۴٪) از منطقه کوهانی به دست آمد که در بین جمعیت‌های مورد مطالعه، دارای کمترین ارتفاع از سطح دریا بود. بنابراین به نظر می‌رسد که عوامل محیطی نیز همانند عوامل ژنتیکی، در ایجاد تنوع در خصوصیات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی این گیاه مؤثر بوده‌اند.

واژه‌های کلیدی: ارتفاع از سطح دریا، انسانس، سرشاخه گل دار، گل آذین

مقدمه

جنس در ایران اضافه شده است و تعداد گونه‌ها به ۲۰ رسیده است (Vaezi et al., 2017). جنس *Phlomis* L. اغلب با گل‌های معطر درشت‌زرد تا بنفش یا صورتی و زیبا شناخته می‌شود. گونه *P. olivieri* به طور خودرو در نواحی غربی و شمال غربی ایران (کوههای زاگرس) و نیز در نواحی شمالی (کوههای البرز) و مرکزی ایران در مزارع، کنار باغ‌ها و نواحی دامنه‌ای کوهستانی می‌روید. دیگر گونه‌های جنس *Phlomis*، علاوه بر ایران، در شرق اروپا تا اتریش، قفقاز، ترکیه، سیری و مغولستان می‌رویند (Mozaffarian, 2015).

از جمله رویشگاه‌های طبیعی گونه *P. olivieri* کشور ایران می‌باشد. این گونه در مناطق مختلف استان همدان، پراکنش وسیعی دارد (Jamzad, 2012). آب و هوای استان همدان، به علت وجود

گیاه *Phlomis olivieri* Benth. با نام‌های فارسی چالمه و گوش‌بره، از گیاهان تیره نعناعیان است. ۱۹ گونه *Phlomis* در ایران می‌روید که اخیراً یک گونه جدید از خراسان به فهرست گونه‌های این

۱- استادیار گروه علوم و مهندسی باگبانی دانشگاه بوعلی سینا، مجتمع آموزش عالی نهادن (ویژه دختران)

(Email: mahtab.salehi@basu.ac.ir)

۲- عضو هیأت علمی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، ایران

DOI: 10.22067/jhs.2022.74320.1117

مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی برخی جمعیت‌های گیاه گوشبره (*P. olivieri*) در مناطق مختلف استان همدان انجام شد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه، ۱۱ جمعیت گیاه *Phlomis olivieri* در مرحله گلدهی، از مناطق مختلف استان همدان در خردادماه سال ۱۴۰۰ جمع‌آوری گردید. این مناطق عبارت بودند از: کوهانی (در شهرستان نهادوند)، کوه‌های گرین (در شهرستان نهادوند)، گوراب یا جوراب (۵ کیلومتری جاده ملایر به اراک)، سراب گاماسیاب، جوزان (از توابع ملایر)، گرمک (جاده رزن به آوج)، گتجنامه (شهر همدان)، نورآباد (جاده نهادوند به نورآباد)، راهدارخانه گرین (در شهرستان نهادوند)، بلغان (از توابع همدان) و سیمین (از توابع همدان). به منظور شناسایی و تفکیک این گونه از گونه‌های مشابه، در هرباریوم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، بررسی لازم صورت گرفت و با کد هرباریومی ۸۸۸۷ شناسایی شد. مناطق جمع‌آوری گیاه، براساس کتاب «فلور ایران: تیره نعنا» (Jamzad, 2012) در زمینه پراکنش این گونه در استان همدان، انتخاب شدند (شکل ۱). سپس صفات مورفولوژیکی شامل طول گل آذین، فاصله بین دو چرخه گل آذین، تعداد چرخه گل آذین، طول کاسبرگ، طول گلبرگ، طول و عرض برگ و ارتفاع گیاه با استفاده از خطکش، وزن تر و وزن خشک سرخاشه گلدار و وزن تر و وزن خشک گیاه با ترازوی آزمایشگاهی، و قطر ساقه با استفاده از کولیس و نیز صفات فیتوشیمیایی شامل درصد و اجزای تشکیل‌دهنده انسانس بررسی گردید. به منظور بررسی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، نمونه خاکی تا عمق ۳۰ سانتی‌متری از هر منطقه، جمع‌آوری (Azarnivand et al., 2010) و نمونه خاک‌ها به آزمایشگاه خاک منتقل گردید (جدول ۱: نتایج آنالیز خاک). نمونه‌های گیاهی پس از جمع‌آوری در مرحله گلدهی کامل، در سایه در دمای حدود ۲۵–۳۰ درجه سانتی‌گراد خشک شدند. سپس تا زمان اندازه‌گیری صفات فیتوشیمیایی، در پاکت کاغذی در آزمایشگاه با دمای 22 ± 3 درجه سانتی‌گراد و دور از نور خورشید به مدت یک ماه نگهداری شدند. برای انسانس‌گیری از نمونه‌ها، ابتدا مقدار ۱۰۰ گرم از گیاه مورد نظر، در بالان ۱۰۰۰ میلی‌لیتر ریخته و ۳ تا ۵ برابر آب (۳۰۰ تا ۵۰۰ میلی‌لیتر آب) به آن اضافه شد. سپس بالن در دستگاه شوف بالن قرار داده شد و دستگاه کلونجر به بالن متصل گردید و آب خنک کننده کلونجر باز و شوف بالن آغاز به کار کرد. پس از جوش آمدن محتوی بالن، انسانس‌گیری به مدت چهار ساعت صورت گرفت. در آخر نیز مقدار انسانس به دست آمده، جمع‌آوری شد (Ghasemi et al., 2002). آبگیری نمونه‌ها با استفاده از سولفات سدیم (Dehkordi, 2002) خشک انجام شد. درصد انسانس، به صورت حجمی / وزنی تعیین شد. جهت تجزیه نمونه‌های انسانس و اندازه‌گیری ترکیبات موجود در آن،

کوههای مرتفع، رودخانه‌ها و پستی و بلندی‌های زیاد، بسیار متنوع است. این تنوع آب و هوایی به همراه نوع خاک، ارتفاع و سایر شرایط محیطی، موجب شده است تا انواع پوشش‌ها و گونه‌های متفاوت گیاهی در نقاط مختلف استان مشاهده شود (Statistical Center of Iran, 2012). انعطاف‌پذیری ژنتیکی جمعیت‌های گیاهی، سبب تنوع و تغییر تدریجی آنها در مناطق مختلف جغرافیایی شده و جمعیت‌های یک گونه را به وجود می‌آورد که از نظر صفات نموی، فیزیولوژیکی، شیمیایی، بوتاکی و نهایتاً ژنتیکی از یکدیگر تمایز می‌باشند (Nemeth and Bernath, 2008). از مهم‌ترین خصوصیات ویژه یک برنامه اصلاحی در درون جامعه گیاهی، وجود تنوع ژنتیکی است (Fathalipoor et al., 2014). تأثیر عوامل محیطی بر تولید مواد مؤثره دارویی، مسئله بسیار پیچیده‌ای است و این عوامل از جمله نور، آب و هوای خشکی محیط، ارتفاع از سطح دریا و عوامل خاک می‌توانند بر مقدار کل ماده مؤثره، اجزای انسانس و بیوماس تولیدی گیاه تأثیرگذار باشند (Omidbaigi, 2013).

در طب سنتی ایرانی، برگ‌های این گونه، برای تسکین دردها مفید ذکر شده است و قسمت‌های هوایی آن نیز به عنوان ضدانفخ استفاده می‌شود (Ghasemi Pirbalouti et al., 2013). گونه‌های مختلف جنس *Phlomis*، جهت درمان بیماری‌های مانند دیابت، زخم معده، بواسیر، تورم و زخم‌ها به کار رفته‌اند. همچنین در آنها خواص ضدسرطانی، آنتی‌بacterیال و آنتی‌اکسیدانی مشاهده شده است (Mozaffarian, 2015).

مطالعات صورت‌گرفته، بیانگر وجود تنوع درون و بین‌گونه‌ای قابل ملاحظه‌ای در اجزای انسانس این گیاهان است. بررسی روغن انسانسی *P. olivieri* روییده در خرم‌آباد نشان داد که ژرماکرن دی (٪۲۶/۴)، بی‌سیکلولزماکرن (٪۱۲/۷) و پس از آن، آلفا – پین (٪۷/۷)، ژرماکرن بی (٪۵/۹)، ای – ۹ – آپی‌کاریوفیلن (٪۵/۴) و اسپاتولولول (٪۴/۷) ترکیبات اصلی انسانس این گیاه هستند (Khalilzadeh et al., 2005). در مطالعه‌ای دیگر، ژرماکرن دی (٪۶۶/۱)، بتا – سلین (٪۵/۱)، آلفا – پین (٪۴/۲) و بتا – کاریوفیلن (٪۴/۲)، ترکیبات اصلی تشکیل‌دهنده انسانس گیاه *P. olivieri* روییده در شمال ایران (مازندران) بودند (Sarkhail et al., 2006). تجزیه شیمیایی روغن انسانسی برگ و گل *P. olivieri* جمع‌آوری شده از روستای طهنه در شهرستان فیروزکوه نشان داد که ژرماکرن دی (٪۲۶/۵۴)، نرمال اکتان (٪۲۶/۵۴)، آلفا – پین (٪۶/۹۲) و بتا – گورجون (٪۴/۹۸)، ترکیبات اصلی انسانس برگ گیاه را تشکیل می‌دهند. نرمال اکتان (٪۲۸/۷۷)، کامفور (٪۱۳/۳۲)، سینئول (٪۱۲/۲۴)، آلفا – پین (٪۷/۸۰) و ژرماکرن دی (٪۶/۵۷) ترکیبات اصلی انسانس گل گیاه را تشکیل می‌دهند (Sadeghi et al., 2013). *P. olivieri* با توجه به تنوع ترکیبات شیمیایی موجود در انسانس گیاه در نقاط مختلف ایران، این پژوهش با هدف ارزیابی تنوع

در استان همدان نیز گزارش کردنده کمترین ارتفاع گیاه Benth. مربوط به جمعیت گاماسیاب بود. در مطالعه حاضر، بیشترین طول کاسپرگ، ۱/۷۰ سانتی‌متر بود که به جمعیت‌های کوهانی، جوراب و یلفان تعلق داشت. بیشترین طول گلبرگ (۲ سانتی‌متر) در جمعیت-های کوهانی و یلفان مشاهده شد. بیشترین وزن تر و وزن خشک سرشاخه گلدار (۶/۹۶ گرم و ۳/۴۸ گرم) و همچنین بیشترین وزن تر و وزن خشک گیاه (به ترتیب ۱۱/۷۷ گرم و ۵/۸۶ گرم) در جمعیت کوهانی مشاهده گردید. بیشترین میزان انسانس از جمعیت کوهانی (۰/۰۴ درصد) به دست آمد (جدول ۲). در بین جمعیت‌های مورد مطالعه، تنوع زیادی در صفات مورفولوژیکی مشاهده شد. این تنوع بالا می‌تواند ناشی از اثرات محیطی و یا ژنتیکی باشد. محققین، بخشی از تنوع صفات مورفولوژیکی در بین جمعیت‌های مختلف یک گونه گیاهی را ناشی از شرایط رویشگاه طبیعی از جمله دما، رطوبت، شدت و مدت تابش نور، وضعیت غذایی و بافت خاک دانسته و بخشی دیگر را به تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌ها نسبت می‌دهند (Koike *et al.*, 2003). وجود تنوع در صفات مورفولوژیکی بین جمعیت‌های مختلف، در سایر مطالعات نیز گزارش شده است. خورشیدی و همکاران (Khorshidi *et al.*, 2020) با بررسی تنوع مورفولوژیکی آویشن دنایی گزارش کردنده که در اکثر صفات مورفولوژیکی مورد مطالعه، تفاوت معنی‌داری بین جمعیت‌ها وجود داشت. همچنین در مطالعه‌ای که روی صفات مورفولوژیکی جمعیت‌های نعناع صورت گرفته، بر وجود تنوع تأکید گردیده است (Shahbazi Asl and Jafari, 2020). تحقیقات نشان داده است که شرایط اکولوژیکی، آب و هوایی، تشکلهای محیطی، زمان برداشت، ارتفاع رویشگاه یا کشتگاه و عوامل زراعی، بر عملکرد و کیفیت مواد مؤثره گیاهان خانواده نعناعیان تأثیرگذار هستند (Azizi *et al.*, 2012; Bigdeloo, 2012). داشتن اطلاعات در زمینه میزان تفاوت در صفات اگرموروفولوژی و ویژگی‌های فیتوشیمیایی می‌تواند در مدیریت ژرم-پلاسم‌های گیاهی و طراحی برنامه‌های مناسب جهت بهره‌برداری مستقیم یا بهترادی گیاه سودمند باشد.

در این مطالعه، براساس نتایج GC و GC/MS، ۳۱ ترکیب در انسانس جمعیت‌های *P. olivieri* جمع‌آوری شده از استان همدان، شناسایی شد (جدول ۳) که ژرم‌کرن دی، کاریوفیلن و ای - بتا - فارنسن، اجزای اصلی انسانس را تشکیل می‌دادند؛ به طوری که ژرم‌کرن دی در جمعیت کوهانی (۵۸٪/۲۴٪)، گرین (۲۶٪/۲۹٪)، نورآباد (۹٪/۳۲٪) و راهدارخانه (۸۹٪/۲۶٪)، و کاریوفیلن در جمعیت جوراب (۴۵٪/۴۵٪)، گاماسیاب (۱۲٪/۲۶٪)، جوزان (۶٪/۱۷٪)، گنجانمه (۴٪/۶۱٪)، یلفان (۰٪/۴۴٪) و سیمین (۵۰٪/۲۸٪)، و ای - بتا - فارنسن (۴۵٪/۱۸٪) در جمعیت گرمک، بیشترین درصد انسانس را به خود اختصاص دادند. همچنین تنوع زیادی در درصد و نوع اجزای تشکیل‌دهنده انسانس در جمعیت‌های مورد مطالعه وجود داشت، به

از دستگاه کروماتوگراف گازی (GC) و کروماتوگراف گازی متصل به طیف‌سنج جرمی (GC/Mass) در پژوهشکده گیاهان دارویی کرج استفاده شد. دمای ابتدایی آون، ۵۰ درجه سانتی‌گراد و توقف در این دمای به مدت ۵ دقیقه، گرایان حرارتی ۳ درجه سانتی‌گراد در هر دقیقه، افزایش دمای تا ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد و سپس با سرعت ۱۵ درجه در هر دقیقه، افزایش دمای تا ۳۰۰ درجه سانتی‌گراد و ۳ دقیقه توقف در این دمای زمان پاسخ ۷۵ دقیقه بود. دمای اتفاق تزریق، ۲۹۰ درجه سانتی‌گراد به صورت ۱ split به ۳۵ بود و از گاز هلیوم به عنوان حامل با سرعت جریان ۵/۰ میلی‌متر در دقیقه استفاده گردید. ورودی دستگاه به مدت ۳ دقیقه در ۳۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد و سپس طی دو مرحله، با سرعت‌های ۸ و ۴۰ درجه سانتی‌گراد بر دقیقه، به ۲۰۰ و ۲۹۰ درجه سانتی‌گراد رسانده و به مدت ۳ دقیقه در این دمای نگهداری شد. طیف‌نگار جرمی مورد استفاده، مدل Agilent 5973 با ولتاژ یونیزاسیون ۷۰ الکترون‌ولت، روش یونیزاسیون EI و دمای منبع یونیزاسیون، ۲۲۰ درجه سانتی‌گراد بود. گاز کروماتوگرافی استفاده شده از نوع 6890 Agilent با ستون به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت لایه ۰/۲۵ میکرومتر از نوع HP-5MS بود. شناسایی طیف‌ها به کمک شاخص بازداری آنها و مقایسه آن با شاخص‌های موجود در کتب مرجع و با استفاده از طیف‌های جرمی و ترکیبات استاندارد و استفاده از اطلاعات موجود در کتابخانه دیجیتال دستگاهی صورت گرفت (Adams, 2001; McLafferty and Stauffer, 1989). داده‌های این مطالعه با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS(9.2) در سطح احتمال پنج و یک درصد، تجزیه آماری شدند. برای مقایسه میانگین‌ها، از آزمون چند‌دانه‌ای دانکن استفاده گردید. گروه‌بندی جمعیت‌ها براساس صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی و از طریق تجزیه کلاستر بهوسیله نرم‌افزار SPSS به روش «وارد» انجام شد. همبستگی صفات (کمی) نیز به روش «پیرسون» انجام شد.

نتایج و بحث

مقایسه میانگین‌های صفات نشان داد که بلندترین طول گل آذین (۲۴/۲ سانتی‌متر) مربوط به جمعیت جوزان بود که از نظر آماری با جمعیت کوهانی تفاوت معنی‌داری نداشت و کوتاه‌ترین طول گل آذین مربوط به جمعیت گاماسیاب (۸/۹ سانتی‌متر) بود. بیشترین قطر ساقه (۴/۴۵ میلی‌متر) در جمعیت گرین مشاهده شد. بیشترین ارتفاع گیاه (۴۹/۴ سانتی‌متر) مربوط به جمعیت راهدارخانه بود که با جمعیت گرین، تفاوت معنی‌داری نداشت و کمترین آن، مربوط به جمعیت گرمک (۳۱ سانتی‌متر) بود که با جمعیت گاماسیاب (۳۳/۵۰ سانتی‌متر) اختلاف معنی‌داری نداشت. صالحی و کلوندی (Salehi and Stachys inflata Kalvandi, 2020) در بررسی جمعیت‌های

(۱۹/۵٪) اعلام نمودند. مروری بر سایر مطالعات درخصوص ترکیبات شیمیایی گونه *P. olivieri* از مناطق مختلف ایران، نشان داد که ژرماکرن دی با درصد های تقریبی ۱۸٪ (در گیاهان جمع آوری شده از دماوند) (Mirza and Nik, 2003)، ۲۶٪ (در گیاهان جمع آوری شده از خرم آباد) (Khalilzadeh et al., 2005)، ۶۶٪ (در گیاهان جمع آوری شده از چالوس) (Sarkhail et al., 2006) و (در گیاهان جمع آوری شده از گجور) (Tajbakhsh et al., 2007) به عنوان ترکیب اصلی روغن انسانی *P. olivieri* شناسایی شده اند.

طوری که بیشترین میزان ژرماکرن دی (۳۶/۸۹٪) در راهدارخانه و بیشترین میزان کاربوفیلن (۶۱/۸۶٪) در گنجنامه و ای - بتا - فارنسن (۱۸/۴۵٪) در جمعیت گرمک مشاهده شد (جدول ۳). موضوع وجود تنوع در درصد و نوع اجزای تشکیل دهنده انسانس در آزمایشاتی که در مناطق دیگر انجام شده، مورد تأیید قرار گرفته است. محمدی فر و همکاران (Mohammadifar et al., 2015) اجزای تشکیل دهنده انسانس *P. olivieri* جمع آوری شده از منطقه گدمان بروجن را بررسی نموده و ۴۶٪ ترکیب را در انسانس این گیاه شناسایی و بیشترین اجزای تشکیل دهنده انسانس را بتا - کاربوفیلن (۲۵/۷٪) و ژرماکرن دی



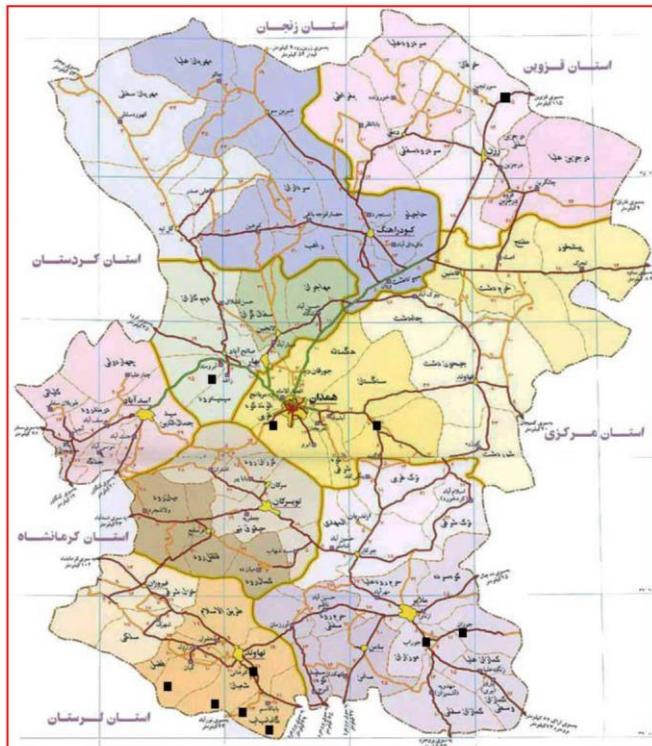
جمعیت کوهانی (Koohani population)



جمعیت جوزان (Jowzan population)



جمعیت جوراب (Joorab population)

شکل ۱- مناطق نمونه برداری و تصاویر برخی جمعیت های *P. olivieri* در استان همدان

(مربع های سیاه رنگ روی نقشه، نشان دهنده مناطق جمع آوری گیاه هستند)

Figure 1- Sampling regions and some photos of *P. olivieri* populations in Hamedan Province
(Black squares on the map indicate plant collection regions)



جمعیت راهدارخانه (Rahdarkhaneh population)



جمعیت سیمین (Simin population)

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و مشخصات جغرافیایی روشنگاه‌های مور مطالعه گیاه گوش برد

Table 1- Physical and chemical properties of the soil and geographical characteristics of the studied habitats of *Phlomis olivieri* Benth.

ردیشهای Habitats	ویژگی‌ها Properties	عرضه Longitude	عرضه Latitude	ارتفاع از سطح درجه	مجموع بارندگی 5 ساله	هدایت الکتریکی 10-year temperature mean (°C)	کربن آلی Organic carbon (%)	پیاسمه قابل دسترسی Available phosphorus (ppm)	فسفر قابل دسترسی Available potassium (ppm)	کربنات کلسیم Calcium carbonate (%)	اسیدیتۀ کل اشباع Saturated soil acidity
کوهانی Koohani	34° 09'	48° 24'	1730	414.6	14.3	1.2	0.62	363	24	0.06	18.5
گرین Garin	34° 03'	48° 21'	1975	419.2	13.2	0.9	1.79	579	11	0.17	1
جواراب Joorab	34° 10'	48° 54'	1921	351.8	14.1	0.6	0.94	323	9	0.09	0.5
گاماسب Gammasiab	34° 03'	48° 22'	1855	418.7	13.2	1.05	1.29	313	6	0.12	17.5
چوزان Jowzan	34° 15'	49° 00'	1957	360.5	13.9	1.03	0.94	294	16	0.09	4
گردک Gardak	35° 30'	49° 04'	2123	387.8	12.3	0.9	0.62	382	32	0.06	0.5
گرماک Garmak	34° 46'	48° 27'	2030	314.9	12.5	0.87	1.25	264	27	0.12	2
گنجنامه Ganjnameh	34° 02'	48° 16'	2212	306.8	13.3	0.93	1.44	540	17	0.14	26
نوراباد Noorabad	34° 02'	48° 20'	2255	420.3	13.1	0.99	1.29	422	35	0.12	0.5
راهدارکانه Rahdarkaneh	34° 44'	48° 36'	2024	316.9	12.4	0.97	0.78	274	9	0.07	12
یالفن Yalfan	34° 49'	48° 17'	2090	328.5	12.3	1.19	1.05	333	25	0.1	1.5
سیمین Simin											7.95

جدول ۲- صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی جمعیت‌های مورخ مطالعه

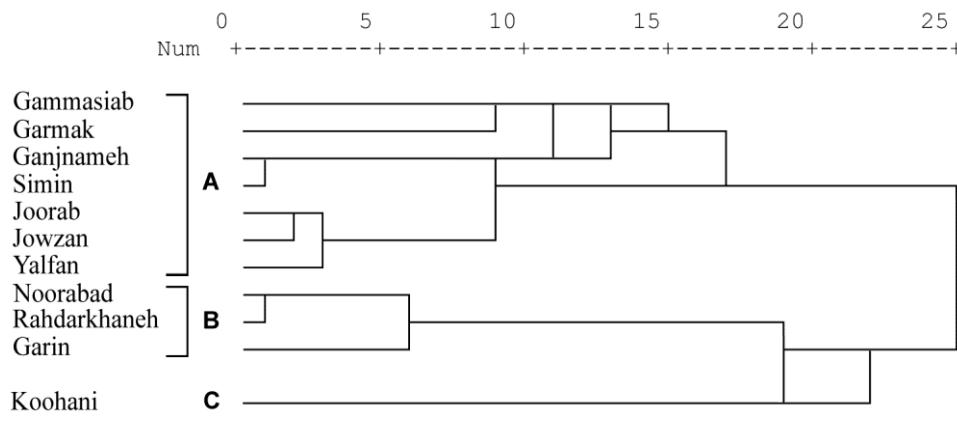
Table 2- Themorphological and phytochemical traits of the studied populations of *Phlomis olivieri* Benth.

صفت Trait	جمعیت Population	گوهرانی Koohani	گرین Garin	جواراب Joorab	گاماسیاب Gammasiab	جوانان Jowzan	گرمک Garmak	گنجانمه Ganjnameh	نوراباد Noorabad	راهدارخانه Rahdarkhaneh	رودارخانه Roodarxaneh	بلقان Yalfan	سیمین Simin
طول گل‌آذینه Inflorescence length (cm)	24.00ab	19.40bc	19.20bc	8.90f	24.20a	12.40def	19.20bc	15.40cd	10.00ef	16.20cd	14.40cde		
تعداد چرخه‌گل‌آذینه Number of inflorescence cycles	7.40a	4.40bcd	5.40b	3.20e	5.20bc	4.20cde	5.20bc	4.80bcd	3.80de	5.40b	4.40bcd		
فاصله بین دو چرخه‌گل‌آذینه Distance between 2 inflorescence cycles	5.00de	7.90a	5.80cd	4.10e	7.40ab	4.70de	6.60bc	5.40cde	4.70de	6.60bc	5.70cd		
طول کاسبری Sepal length (cm)	1.70a	1.50ab	1.70a	1.60a	1.50ab	1.50ab	1.50ab	1.50ab	1.34b	1.70a	1.50ab		
طول گلبرگ Petal length (cm)	2.00a	1.80ab	1.70bc	1.50c	1.90ab	1.80ab	1.50c	1.70bc	1.76abc	2.00a	1.50c		
عرض برگ Leaf width (cm)	3.00a	2.90a	2.40ab	2.20b	2.80ab	1.50c	1.60c	2.80ab	3.00a	2.20b	1.40c		
طول برگ Leaf length (cm)	5.10bc	6.20abc	5.00bc	5.20bc	6.40ab	5.10bc	4.70c	6.10abc	7.50a	4.90bc	6.10abc		
وزن ترشانه گلدار Fresh weight of flowering branch (g)	6.96a	4.88b	4.50b	2.44c	4.51b	3.40bc	3.58bc	4.71b	3.44bc	3.89bc	4.93b		
وزن خشک سرشاره گلدار Dry weight of flowering branch (g)	3.48a	2.42b	2.22b	1.18c	2.30b	1.70bc	1.72bc	2.34b	1.70bc	1.90bc	2.46b		
وزن خشک گله Fresh weight of plant (g)	11.77a	9.96ab	6.74de	5.14e	6.72de	4.81e	4.87e	8.97bcd	9.21bc	5.79e	7.03cde		
وزن خشک گله Dry weight of plant (g)	5.86a	4.76b	3.22d	2.42d	3.20d	2.40d	2.44d	4.40bc	4.60b	2.80d	3.44cd		
قطر ساقه Stem diameter (mm)	3.15cd	4.45a	3.35bcd	3.15cd	3.27bcd	3.15cd	2.60e	3.79b	3.43bcd	3.61bc	2.90de		
ارتفاع گله Plant height (cm)	41.60b	49.00a	28.80c	33.50c	38.20b	31.00c	41.40b	40.60b	49.40a	40.40b	40.60b		
اساسی Essential oil (%)	0.04a	0.03b	0.01de	0.01e	0.02d	0.01e	0.01e	0.01e	0.01e	0.02c	0.01c		

در هر رده، میانگین‌های دارای حرف مشترک، تفاوت آماری معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد ندارند (با استفاده از آزمون چندنقطه‌ای دانکی).
In each row, means with at least one similar letter, are not significantly different based on Duncan's multiple range ($p < 0.05$).

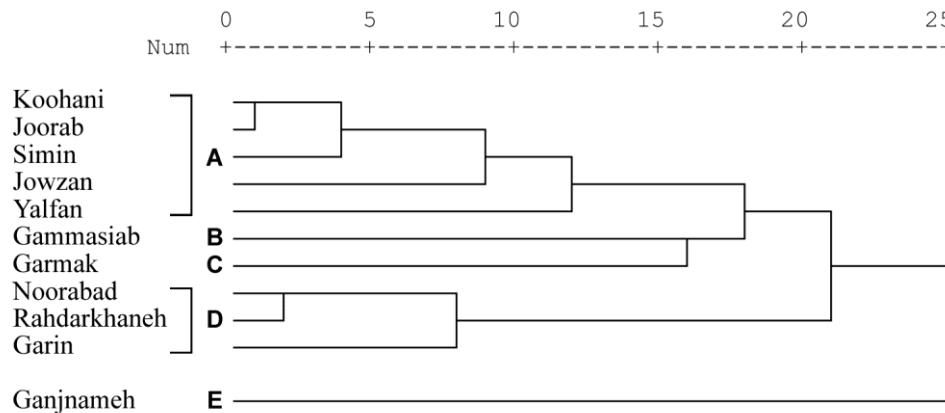
(Crock *et al.*, 1997; Sun *et al.*, 2011) دفاعی علیه حشرات نیز استفاده شده است (Ghahremani *et al.*, 2003). در برخی مطالعات درون تنی و برون تنی که روی گیاه *P. olivieri* انجام شده اند، بر فعالیت آنتی اکسیدانی، ضد میکروبی و ضد درد آن تأکید شده است (Sarkhail *et al.*, 2003). در مطالعه حاضر، بازده انسانس در جمعیت های گونه *P. olivieri* از ۰/۰۱ تا ۰/۰۴ درصد (حجمی / وزنی) در مناطق مختلف، متغیر بود. در این مطالعه، جمعیت کوهانی با ۰/۰۴ درصد انسانس در بین سایر جمعیت های بررسی شده، دارای بالاترین میزان انسانس بود (جدول ۲). این جمعیت در بین ۱۱ جمعیت مورد مطالعه، دارای پایین ترین ارتفاع از سطح دریا بود (جدول ۱). علیمحمدی و همکاران (*Stachys*) (*Alimohammadi et al.*, 2017) در مطالعه ای بر روی *obtusicrena*، علت بالا بودن انسانس این گونه را در مناطق با ارتفاع پایین، بیشتر بودن عمق و رطوبت خاک و عناصر غذایی در آن مناطق عنوان نمودند.

تحقیقات نشان داده است که تفاوت در خاستگاه ژنتیکی، فاکتورهای اکولوژیکی، تفاوت های ژنتیکی، تکنیک ها و روش های مورد استفاده در کشت، باعث ایجاد تفاوت های کمی و کیفی در ترکیبات انسانس گیاهان دارویی و معطر می شود (Argyropoulou *et al.*, 2007; Santos-Gomes *et al.*, 2005) همان طور که اشاره گردید، ژرماکرن دی، کاریوفیلن و ای - بتا - فارنسن بالاترین میزان را در انسانس جمعیت های مورد مطالعه به خود اختصاص دادند (جدول ۳). انسانس گیاهانی که حاوی ژرماکرن دی، کاریوفیلن و بی - سیکلوژرماکرن هستند، دارای فعالیت ضد میکروبی علیه باکتری های استافیلوکوکوس اورئوس، باسیلوس سرئوس و اشرشیاکلی هستند (Montanari *et al.*, 2011). همچنین ژرماکرن دی، خاصیت ضد التهابی از خود نشان داده است (Schepetkin *et al.*, 2020). ای - بتا - فارنسن نیز دارای اثر ضد باکتریایی قوی است (Chehregani *et al.*, 2010). اخیراً از ای - بتا - فارنسن به عنوان ترکیب شیمیایی



شکل ۲- تجزیه خوشه‌ای جمعیت‌های مورد مطالعه گوش بره براساس صفات مورفولوژیکی

Figure 2- Cluster analysis of the studied populations of *Phlomis olivieri* Benth. according morphological traits



شکل ۳- تجزیه خوشه‌ای جمعیت‌های مورد مطالعه گوش بره براساس صفات فیتوشیمیایی

Figure 3- Cluster analysis of the studied populations of *Phlomis olivieri* Benth. according phytochemical traits

جدول ۳- ترتیبیات تشکیل دهنده اسانس جمیعت‌گذاری *P. olivieri* همچو اوری شنیده از مناطق مختلف استان همدان

Table 3- Composition of the essential oil of *P. olivieri* populations gathered from different districts of Hamadan province

ردیف Row	زمان بازداشت RT	دسته Essential oil constituents	ترتیبیات تشکیل دهنده اسانس							جهان Ganjnameh	جوان Jowyan	گارنک Garin	جواراب Joorab	کاماسیاب Kamasiab	کوهانی Kooohani	Habitat (%)			سینین Sinin	یلفان Yalfan	رها رکانه Rahdarhaneh	راه رکانه Rahdarhaneh
			جهان	جوان	گارنک	جواراب	کاماسیاب	کوهانی	جهان							جهان	جوان	گارنک				
1	11.38	α -Pinene	0.67	0.40	1.25	-	0.97	1.23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.54	0.29	-	
2	16.43	Limonene	0.88	0.36	0.68	10.29	3.38	4.70	1.34	0.75	-	-	-	-	-	-	-	-	1.39	2.14	-	
3	17.96	γ -Terpinene	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	20.51	Nonanal	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	24.26	Menthol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
6	29.55	2-Undecanone	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	30.28	Undecanal	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	33.14	α -Cubebene	0.67	-	1.61	0.46	1.73	0.65	0.17	0.40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.84	-	
9	33.51	β -Bourbonene	0.92	0.56	1.08	0.70	0.84	0.67	0.45	0.93	1.01	-	-	-	-	-	-	-	-	0.70	0.46	
10	33.74	β -Elemene	1.15	1.15	1.33	-	1.55	0.83	0.19	1.84	1.37	-	-	-	-	-	-	-	-	0.65	0.67	
11	35.17	Caryophyllene	19.76	22.16	25.45	26.12	17.66	12.51	61.86	10.60	6.28	-	-	-	-	-	-	-	44.04	28.50	-	
12	35.45	γ -Elemene	0.70	0.86	0.58	0.62	-	-	-	3.84	0.99	-	-	-	-	-	-	-	-	0.68	-	
13	36.37	(E)- β -Farnesene	5.39	11.04	7.24	5.06	5.89	18.45	6.09	8.79	7.95	-	-	-	-	-	-	-	6.71	11.44	-	
14	36.68	α -Humulene	0.55	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
15	37.50	γ -Cucumene	1.54	0.34	-	-	-	-	0.65	-	0.29	-	-	-	-	-	-	-	-	0.45	-	
16	37.82	Germane D	24.58	29.26	16.40	14.71	9.36	11.30	5.31	32.97	36.89	-	-	-	-	-	-	-	6.49	10.55	-	
17	38.25	Zingiberene	7.53	-	0.42	0.42	0.40	0.35	0.34	0.43	-	-	-	-	-	-	-	-	0.39	2.47	-	
18	38.38	Bicyclogermacrene	6.27	0.50	6.72	4.17	11.68	6.27	2.47	7.27	3.49	-	-	-	-	-	-	-	3.78	5.89	-	
19	38.73	α -Farnesene	1.21	-	0.51	-	-	-	-	0.93	-	-	-	-	-	-	-	-	0.28	-	-	
20	39.22	δ -Cadinene	2.52	0.50	0.42	1.55	-	1.13	0.19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.15	1.48	-	
21	39.44	β -Sesquiphellandrene	4.95	1.01	2.48	1.03	2.63	2.14	0.39	0.84	0.88	-	-	-	-	-	-	-	0.62	1.70	-	
22	40.87	Nerolidol	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
23	40.96	Germacrene B	1.73	2.46	3.98	0.82	4.50	2.27	0.22	2.75	1.10	-	-	-	-	-	-	-	1.16	2.47	-	
24	41.57	cis-3-Hexenyl benzoate	0.41	1.18	0.92	-	1.47	0.53	0.16	0.98	2.49	-	-	-	-	-	-	-	0.94	0.69	-	
25	41.78	Spathulenol	0.97	1.47	3.01	1.69	2.93	2.45	1.21	0.98	2.44	-	-	-	-	-	-	-	1.27	2.62	-	
26	41.96	Caryophyllene oxide	2.57	3.98	4.96	4.59	3.62	3.26	10.08	1.77	1.72	-	-	-	-	-	-	-	-	5.21	-	
27	44.81	β -Eudesmol	0.84	-	0.96	-	-	-	0.18	2.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.46	-	
28	48.13	α -Cresol	0.24	0.35	0.37	-	0.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
29	51.01	Hexahydrofarnesyl acetone	1.00	3.22	1.79	2.47	1.90	0.70	1.12	3.29	2.02	-	-	-	-	-	-	-	1.54	2.02	-	
30	55.25	Palmitic acid	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
31	59.60	Phytol	0.77	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

جدول ۴ - خرابه های سطحی بین ارتفاع روشگارها از سطح دریا، خصوصیات فیزیکی - شیمیایی خاک و محثاث مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی جمیعتهای مورده مطالعه گوش برد

Table 4- Correlation coefficients of the habitats altitude, soil physical and chemical properties, morphological and phytocochemical traits of studied populations of *Phlomis olivieri* Benth.

متغیرها Variables	ارتفاع از سطح دریا Altitude	تاسیس			فرنخنک			فاضله بین چند گل آذین		
		نیتروژن قابل جذب Absorbable nitrogen	فسفور قابل دسترس Available phosphorus	کربن آلی سرشارانه گلدار Organic carbon of flowering branch	وزن تراویه Dry weight of plant	وزن خشک Fresh weight of plant	تعداد گل آذین Number of inflorescence cycles	طول برگ Leaf length	چونه گل آذین Distance between 2 inflorescence cycles	
طول کارپیت Sepal length	-0.74 **	-0.49 ^{ns}	-0.61 *	-0.37 ^{ns}	-0.48 ^{ns}	0.33 ^{ns}	0.31 ^{ns}	-0.02 ^{ns}	0.58 ^{ns}	-0.75 **
وزن تراویه Fresh weight of plant	-0.14 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.11 ^{ns}	0.61 *	0.20 ^{ns}	0.76 **	0.76 *	1	0.99 **	0.44 ^{ns}
قطر ساقه Stem diameter	0.13 ^{ns}	0.51 ^{ns}	-0.41 ^{ns}	0.78 **	0.52 ^{ns}	0.16 ^{ns}	0.16 ^{ns}	0.48 ^{ns}	0.44 ^{ns}	-0.11 ^{ns}
اسناس Essential oil	-0.58 ^{ns}	-0.08 ^{ns}	-0.11 ^{ns}	0.27 ^{ns}	-0.08 ^{ns}	0.72 *	0.71 *	0.70 *	0.69 *	0.64 *
طول گل آذین Inflorescence length	-0.52 ^{ns}	-0.17 ^{ns}	-0.15 ^{ns}	-0.09 ^{ns}	-0.20 ^{ns}	0.72 *	0.73 *	0.35 ^{ns}	0.34 ^{ns}	0.81 **
عرضه برگ Leaf width	-0.15 ^{ns}	0.27 ^{ns}	-0.20 ^{ns}	0.48 ^{ns}	0.28 ^{ns}	0.39 ^{ns}	0.40 ^{ns}	0.76 **	0.74 **	0.26 ^{ns}
نیتروژن قابل جذب Absorbable nitrogen	0.29 ^{ns}	1	-0.20 ^{ns}	0.64 *	0.99 *	-0.18 ^{ns}	-0.19 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.19 ^{ns}	-0.48 ^{ns}
تعداد چند گل آذین Number of inflorescence cycles	-0.52 ^{ns}	-0.48 ^{ns}	0.006 ^{ns}	-0.18 ^{ns}	-0.50 ^{ns}	0.82 **	0.81 **	0.44 ^{ns}	0.45 ^{ns}	1

ns : Non-significant and significant^{*}at 5 and 1% of probability levels, respectively.
 **: معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد. *: عدم معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد.

معنی داری بین تعداد چرخه گل آذین و انسنس (۰/۶۴)، وزن تر و وزن خشک سرشاخه گلدار با انسنس (به ترتیب ۰/۷۲ و ۰/۷۱)، و همچنین وزن تر و وزن خشک گیاه با انسنس (به ترتیب ۰/۷۰ و ۰/۶۹) وجود دارد. همچنین همبستگی مثبت و بسیار معنی داری بین وزن تر و وزن خشک سرشاخه گلدار با تعداد چرخه گل آذین (به ترتیب ۰/۸۲ و ۰/۸۱) وجود دارد ([جدول ۴](#)). با توجه به این موضوع که جمعیت کوهانی دارای بالاترین تعداد چرخه گل آذین، بیشترین وزن تر و وزن خشک گیاه و بیشترین وزن تر و وزن خشک سرشاخه گلدار است ([جدول ۲](#)) و این صفات، همبستگی مثبت و معنی داری با انسنس دارند ([جدول ۴](#))، بنابراین جمعیت کوهانی، دارای بالاترین میزان انسنس در بین جمعیت های مورد مطالعه می باشد.

نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که جمعیت های گیاه دارویی گوش بره جمع آوری شده از مناطق مختلف استان همدان، از نظر میزان و ترکیبات تشکیل دهنده انسنس، دارای تنوع بالایی می باشند. بیشترین میزان انسنس، مربوط به رویشگاه کوهانی (واقع در شهرستان نهاوند) بود. نتایج نشان داد که علاوه بر عوامل ژنتیکی، عوامل محیطی و اقلیمی نیز بر صفات فیتوشیمیایی مؤثر هستند. در این مطالعه، بیشترین میزان انسنس در جمعیت کوهانی تولید شد که دارای کمترین ارتفاع نسبت به سایر جمعیت ها بود. با توجه به تحقیقات صورت گرفته روی اجزای انسنس در *P. olivieri* Benth. در مناطق مختلف ایران، اجزای تشکیل دهنده انسنس و درصد های این اجزا، کاملاً متفاوت هستند؛ به طوری که برخی ترکیباتی که در یک منطقه دیده می شوند، در منطقه دیگر وجود ندارند و این موضوع، تأکید بیشتری بر تأثیر شرایط اقلیمی دارد. این تفاوت حتی در جمعیت های مورد مطالعه در یک استان نیز کاملاً مشهود است. علاوه بر این، ژرماتکن دی، کاریوفیلن و ای - بتا - فارنسن که دارای بالاترین مقدار در انسنس جمعیت های مورد مطالعه بودند، دارای فعالیت آنتی اکسیدانی، ضد میکروبی و ضد درد هستند. با توجه اثرات درمانی این ترکیبات، تحقیقات گستردتر بر روی این گونه در مناطق مختلف ایران پیشنهاد می شود.

در مطالعه ای که توسط علی بخشی و همکاران ([Alibakhshi et al., 2014](#)) بر روی انسنس گیاه *Stachys inflata* جمع آوری شده از رویشگاه های مختلف استان مازندران صورت گرفت، موضوع بالاتر بودن میزان انسنس در مناطقی با ارتفاع کمتر، مورد تأیید قرار گرفت. بنابراین، به دلیل تفاوت های اقلیمی مناطق بررسی شده در این مطالعه و دیگر مطالعات یادشده، اختلاف در میزان و عملکرد انسنس این گونه، قابل توجیه است.

گروه بندی ۱۱ جمعیت مورد مطالعه از گونه *P. olivieri*, براساس صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی به روش «وارد» صورت گرفت. دندرو گرام های به دست آمده از تجزیه خوشای صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی در جمعیت های جمع آوری شده، در [شکل های ۲ و ۳](#) آمده است. براساس آنالیز دندرو گرام صفات مورفولوژیکی، جمعیت های مطالعه شده به سه گروه اصلی تقسیم بندی شدند. جمعیت های جوراب، جوزان، یلفان، سیمین، گنجانه، گاماسیاب و گرمک در گروه A، جمعیت های گرین، نورآباد و راهدارخانه در گروه B و جمعیت کوهانی در گروه C قرار گرفتند.

همچنین براساس آنالیز دندرو گرام صفات فیتوشیمیایی، جمعیت های کوهانی، جوراب، سیمین، جوزان و یلفان در گروه A، جمعیت گاماسیاب در گروه B، جمعیت گرمک در گروه C، جمعیت های نورآباد، راهدارخانه و گرین در گروه D و جمعیت گنجانه در گروه E قرار گرفتند. قرار گرفتن جمعیت ها در یک گروه، نشان دهنده یکنواختی بیشتر در جمعیت های آن گروه نسبت به سایر جمعیت هاست. از طرفی، قرار گرفتن جمعیت ها در پنج گروه جداگانه می تواند به دلیل تنوع جمعیت ها از نظر ژنتیکی و شرایط محیطی محل جمع آوری آنها باشد.

در این آزمایش، گروه بندی جمعیت ها براساس ارزیابی صفات مورفولوژیکی و فیتوشیمیایی، تاحدودی با پراکنش جغرافیایی آنها مطابقت داشت. زیرا جمعیت های مناطق گرین، راهدارخانه و نورآباد که در شهرستان نهاوند واقع هستند، در یک گروه طبقه بندی شدند. اگرچه همه مناطقی که در شهرستان نهاوند قرار داشتند، در یک گروه قرار نگرفتند. عدم تطابق منشأ جغرافیایی با صفات فیتوشیمیایی، با نتایج گزارشات قبلی در خانواده نعناعیان مطابقت دارد ([Azizi et al., 2012; Bigdeloo et al., 2013](#))

نتایج جدول همبستگی نشان داد که همبستگی مثبت و

منابع

1. Adams, R.P. (2001). *Identification of essential oil components by gas chromatography/mass spectroscopy*. Allured Publishing Corporation, Carol Stream, Australia.
2. Alibakhshi, M., Mahdavi, S.Kh., Mahmoodi, J., & Ghelichnia, H. (2014). Phytochemical evaluation of *Stachys inflata* essential oil in different habitats of Mazandaran Province. *Eco-phytochemical Journal of Medical Plants*

- 2(2): 56-68. (In Persian) doi: [20.1001.1.23223235.1393.2.2.7.7](https://doi.org/10.1001.1.23223235.1393.2.2.7.7).
3. Alimohammadi, M., Yadegari, M., & Shirmardi, H.A. (2017). Effect of elevation and phonological stages on essential oil composition of *Stachys*. *Turkish Journal of Biochemistry (Turk Biokimya Dergisi)* 42(6): 647-656. <https://doi.org/10.1515/tjb-2016-0267>.
 4. Argyropoulou, C., Daferera, D., Tarantilis, P.A., Fasseas, C., & Polissiou, M. (2007). Chemical composition of the essential oil from leaves of *Lippia citriodora* H.B.K. (Verbenaceae) at two developmental stages. *Biochemical Systematics and Ecology* 35(12): 831-837. <https://doi.org/10.1016/j.bse.2007.07.001>.
 5. Azarnivand, H., Ghavam Arabani, M., Sefidkon, F., & Tavili, A. (2010). The effect of ecological characteristics on quality and quantity of the essential oils of *Achillea millefolium* L. subsp. *millefolium*. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 25(4): 556-571. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22092/ijmapr.2010.7141>.
 6. Azizi, A., Hadian, J., Gholami, M., Friedt, W., & Honermeier, B. (2012). Correlations between genetic, morphological, and chemical diversities in a germplasm collection of the medicinal plant *Origanum vulgare* L. *Chemistry and Biodiversity* 9(12): 2784-2801. <https://doi.org/10.1002/cbdv.201200125>.
 7. Bigdeloo, M. (2012). Evaluation of morphological, genetic and phytochemical diversity of *Thymus carmanicus*. MSc. Thesis. Tehran University, 114p. (In Persian with English abstract)
 8. Bigdeloo, M., Nazeri, V., & Hadian, J. (2013). Study on effect of some environmental factors on morphological traits and essential oil productivity of *Thymus carmanicus* Jalas. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 28(4): 756-766. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22092/ijmapr.2013.2930>.
 9. Chehregani, A., Mohsenzadeh, F., Mirazi, N., Hajisadeghian, S., & Baghali, Z. (2010). Chemical composition and antibacterial activity of essential oils of *Tripleurospermum disciforme* in three developmental stages. *Pharmaceutical Biology* 48(11): 1280-1284. <https://doi.org/10.3109/13880201003770143>.
 10. Crock, J., Wildung, M., & Croteau, R. (1997). Isolation and bacterial expression of a sesquiterpene synthase cDNA clone from peppermint (*Mentha x piperita*, L.) that produces the aphid alarm pheromone (E)-β-farnesene. *PNAS (Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America)* 94(24): 12833-12838. <https://doi.org/10.1073/pnas.94.24.12833>.
 11. Fathalipoor, Z., Nabati Ahmadi, D., Rajabi Memari, H., Siyahpoosh, A., & Seddighi Dehkordi, F. (2014). Determination of plant variation using morphological properties and cluster analysis in *Anethum* germplasms. *Journal of Plant Productions (Agronomy, Breeding and Horticulture)* 37(4): 57-67. (In Persian)
 12. Ghasemi Dehkordi, N. (2002). *Iranian herbal pharmacopoeia*. Vol. 1, p18-21.
 13. Ghasemi Pirbalouti, A., Momeni, M., & Bahmani, M. (2013). Ethnobotanical study of medicinal plants used by Kurd tribe in Dehloran and Abdanan districts, Ilam province, Iran. *African Journal of Traditional, Complementary and Alternative Medicines* 10(2): 368-385. <https://doi.org/10.4314/ajtcam.v10i2.24>.
 14. Jamzad, Z. (2012). *Flora of Iran: Lamiaceae*. Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, p. 263-264. (In Persian)
 15. Khalilzadeh, M.A., Rustaiyan, A., Masoudi, Sh., & Tajbakhsh, M. (2005). Essential oils of *Phlomis persica* Boiss. and *Phlomis olivieri* Benth. from Iran. *Journal of Essential Oil Research* 17(6): 624-625. <https://doi.org/10.1080/10412905.2005.9699014>.
 16. Khorshidi, J., Shokrpour, M., & Nazeri, V. (2020). Assessment of morphological diversity among different populations of *Thymus daenensis* Celak. *Journal of Plant Research (Iranian Journal of Biology)* 33(3): 593-606. (In Persian with English abstract). doi: [20.1001.1.23832592.1399.33.3.8.2](https://doi.org/10.1001.1.23832592.1399.33.3.8.2).
 17. Koike, T., Kitao, M., Quoreshi, A.M., & Matsuura, Y. (2003). Growth characteristics of root-shoot relations of three birch seedlings raised under different water regimes. *Plant and Soil* 255: 303-310. <https://doi.org/10.1023/a:1026199402085>.
 18. McLafferty, F.W., & Stauffer, D.B. (1989). *Wiley / NBS Registry of Mass Spectral Data*. 7 Volume Set. Wiley, New York.
 19. Mirza, M., & Nik, Z.B. (2003). Volatile constituents of *Phlomis olivieri* Benth. from Iran. *Flavour and Fragrance Journal* 18(2): 131-132. <https://doi.org/10.1002/ffj.1156>.
 20. Mohammadifar, F., Delnavazi, M.R., & Yassa, N. (2015). Chemical analysis and toxicity screening of *Phlomis olivieri* Benth. and *Phlomis persica* Boiss. essential oils. *Pharmaceutical Sciences* 21(1): 12-17. <https://doi.org/10.15171/PS.2015.11>.
 21. Montanari, R.M., Barbosa, L.C.A., Demuner, A.J., Silva, C.J., Carvalho, L.S., & Andrade, N.J. (2011). Chemical composition and antibacterial activity of essential oils from verbenaceae species: alternative sources of (E)-caryophyllene and germacrene-D. *Química Nova* 34(9): 1550-1555. <https://doi.org/10.1590/S0100-40422011000900013>.
 22. Mozaffarian, V. (2015). *Identification of medicinal and aromatic plants of Iran*. 2nd edition, Farhang Moaser Publishers, Tehran, Iran, p. 540-543.

23. Nemeth, E., & Bernath, J. (2008). Biological activities of yarrow species (*Achillea* spp.). *Current Pharmaceutical Design* 14(29): 3151-3167. <https://doi.org/10.2174/138161208786404281>.
24. Omidbaigi, R. (2013). *Approaches of production and products of medicinal plants*. Vol. 1, 7th edition, Tehran, Tarrahan-e-Nashr, p. 154. (In Persian)
25. Sadeghi, F., Aboli, J., & Ali-Asgari, S. (2013). Chemical decomposition of essential oil of *Phlomis olivieri* Benth. by gas chromatography - mass spectrometry. *Journal of Quantum Chemistry and Spectroscopy (JQCS)* 3(8): 45-51. (In Persian)
26. Salehi, M., & Kalvandi, R. (2020). Evaluation of morphological and phytochemical characteristics changes in different populations of *Stachys inflata* Benth. in Hamedan province. *Journal of Horticultural Science* 34(2): 247-260. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22067/jhorts4.v34i2.79307>.
27. Santos-Gomes, P.C., Fernandes-Ferreira, M., & Vicente, A.M.S. (2005). Composition of the essential oils from flowers and leaves of Vervain [*Aloysia triphylla* (L'Herit.) Britton] grown in Portugal. *Journal of Essential Oil Research* 17(1): 73-78. <https://doi.org/10.1080/10412905.2005.9698835>.
28. Sarkhail, P., Abdollahi, M., & Shafiee, A. (2003). Antinociceptive effect of *Phlomis olivieri* Benth., *Phlomis anisodonta* Boiss. and *Phlomis persica* Boiss. total extracts. *Pharmacological Research* 48(3): 263-266. [https://doi.org/10.1016/S1043-6618\(03\)00151-8](https://doi.org/10.1016/S1043-6618(03)00151-8).
29. Sarkhail, P., Amin, G., & Shafiee, A. (2006). Composition of the essential oil of *Phlomis olivieri* Benth. from north of Iran. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences* 14(2): 71-74.
30. Schepetkin, I.A., Özak, G., Özak, T., Kirpotina, L.N., Khlebnikov, A.I., & Quinn, M.T. (2020). Chemical composition and immunomodulatory activity of *Hypericum perforatum* essential oils. *Biomolecules* 10(6): 916. <https://doi.org/10.3390/biom10060916>.
31. Shahbazi Asl, F., & Jafari, A.A. (2020). Investigation of aerial part yield and morphological traits in populations of *Mentha pulegium*. *Iranian Medicinal Plants Technology* 3(1): 29-39. (In Persian with English abstract). <https://doi.org/10.22092/mpt.2020.342777.1062>.
32. Statistical Center of Iran. (2012). *Statistical yearbook of Hamedan province*, Chapter 1. (In Persian)
33. Sun, Y., Qiao, H., Ling, Y., Yang, S., Rui, C., Pelosi, P., & Yang, X. 2011. New analogues of (*E*)-β-farnesene with insecticidal activity and binding affinity to aphid odorant-binding proteins. *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 59(6): 2456-2461. <https://doi.org/10.1021/jf104712c>.
34. Tajbakhsh, M., Rineh, A., & Khalilzadeh, M.A. (2007). Chemical composition of the essential oils from leaves, flowers, stem and root of *Phlomis olivieri* Benth. *Journal of Essential Oil Research* 19: 501-503. <https://doi.org/10.1080/10412905.2007.9699315>.
35. Vaezi, J., Behroozian, M., Joharchi, M.R., & Memariani, F. (2017). *Phlomis iranica* (Lamiaceae: Lamioideae), a new species from Khorassan-Kopet Dagh floristic province, NE Iran. *Turkish Journal of Botany* 41: 392-403. <https://doi.org/10.3906/bot-1608-38>.